

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3243/2024
26.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ивица Костић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство здравља, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Лесковцу, ради исплате потраживања, одлучујући о ревизијама парничних странака изјављеним против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2125/24 од 07.08.2024. године, у седници одржаној 26.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаном у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2125/24 од 07.08.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима поступка садржаном у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2125/24 од 07.08.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2125/24 од 07.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 888/23 од 09.05.2024. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу плати на име потраживања које има према Здравственом центру Врање по решењу о извршењу Основног суда у Врању ИИ 329/2018 од 12.02.2018. године на име зараде за месец децембар 2017. године наведени месечни износ са законском затезном каматом од доспећа до исплате и наведени износ на име трошкова извршног поступка у предмету Основног суда у Врању ИИ 329/2018. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу плати на име потраживања које има према Здравственом центру Врање по решењу о извршењу Основног суда у Врању ИИ 6209/2017 од 22.01.2018. године, на име зараде за месец новембар 2017. године наведени месечни износ са законском затезном каматом од доспећа до исплате и наведени износ на име трошкова извршног поступка у предмету Основног суда у Врању ИИ 6209/2017. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу плати на име потраживања које има према Здравственом центру Врање по решењу о извршењу Основног суда у Врању ИИ 5895/2017 од 12.12.2017. године, на име зараде за месец

октобар 2017. године наведени месечни износ да са законском затезном каматом од доспећа до исплате и наведени износ на име трошкова извршног поступка у предмету Основног суда у Врању ИИ 5895/2017. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да плати на име потраживања које има према Здравственом центру Врање по решењу о извршењу Основног суда у Врању ИИ 2573/2017 од 04.05.2017. године на име зараде за месец март 2017. године наведени месечни износ са законском затезном каматом од доспећа до исплате и наведени износ на име трошкова извршног поступка у предмету Основног суда у Врању ИИ 2573/2017. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу плати на име потраживања које има према Здравственом центру Врању по решењу о извршењу Основног суда у Врању ИИ 5278/2017 од 04.10.2017. године, на име зараде за месец јул 2017. године наведени месечни износ са законском затезном каматом од доспећа до исплате и наведени износ на име трошкова извршног поступка у предмету Основног суда у Врању ИИ 5278/2017. Ставом шестим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу плати на име потраживања које има према Здравственом центру Врање по решењу о извршењу Основног суда у Врању ИИ 3333/2017 од 14.06.2017. године, на име зараде за месец април 2017. године наведени месечни износ са законском затезном каматом од доспећа до исплате наведени износ на име трошкова извршног поступка у предмету Основног суда у Врању ИИ 3333/2017. Ставом седмим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу плати на име потраживања које има према Здравственом центру Врање по решењу о извршењу Основног суда у Врању ИИ 647/2018 од 06.03.2018. године, на име зараде за месец јануар 2018. године наведени месечни износ, са законском затезном каматом од доспећа до исплате и наведени износ на име трошкова извршног поступка у предмету Основног суда у Врању ИИ 647/2018. Ставом осмим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да му на име потраживања које има према Здравственом центру Врање по решењу о извршењу Основног суда у Врању ИИ 2573/2017 од 04.05.2017. године исплати већи износ од досуђеног на име неисплаћене зараде по основу рада за март 2017. године у ставу четвртом изреке до траженог износа од 25.865,09 динара и за камату за више тражени износ, као неоснован. Ставом деветим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 99.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате, као и износ од 36.764,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2125/24 од 07.08.2024. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Основног суда у Врању П1 888/23 од 09.05.2024. године у ставу првом, другом, трећем, четвртом, петом, шестом и седмом изреке и жалба тужене у том делу одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу деветом изреке тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 87.316,00 динара са законском затезном каматом на износ од 49.500,00 динара почев од дана извршности пресуде до исплате, у року од 15 дана од дана пријема пресуде под претњом принудног извршења, док је захтев тужиоца преко досуђеног износа овом пресудом до износа 135.764,00 динара, са законском затезном каматом на износ од 99.000,00 динара почев од дана извршности пресуде до исплате, одбијен као неоснован.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену благовремене ревизије су изјавили Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, Канцаларија Врање, због погрешне примене материјалног права и тужилац у погледу одлуке о трошковима поступка, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20 и 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењује одредба овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је одлука о трошковима парничног поступка коју суд доноси на основу успеха парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном предмету, применом процесног закона, а неправилна примена процесног закона представља битну повреду одредаба парничног поступка која није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизија, у смислу одредбе члана 410. став 2. у вези члана 420. став 6. ЗППи утврдио да ревизије нису дозвољене.

Везано за ревизију тужиоца, одредбом члана 28. ЗПП прописано је да ако за утврђење стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у том закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да тужилац ревизијом побијају одлуку о трошковима поступка која не представља решење против кога се ревизија може да изјави, у смислу одредбе члана 420. ЗПП, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке, која се односи на споредно тражење, није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП.

Везано за ревизију тужене, одредбом члана 85. став 7. ЗПП, прописано је да се заступање Републике Србије и њених органа, јединица територијалне аутономије и локалне самоуправе уређује посебним прописом.

Закон о правобранилаштву („Службени гласник РС“, број 55/14) прописује да заштиту имовинскох права и интереса Републике Србије обавља Државно правобранилаштво (члан 2. став 3). Државо правобранилаштво је овлашћено за заступање под истим условима као адвокат (члан 11. став 4). Државни правобранилац и заменик државног правобраниоца обављају функцију Државног правобранилаштва (члан 6).

На основу одредбе члана 85. став 6. ЗПП, ревизију и друга правна средства у име странке може да изјави искључиво адвокат.

У конкретном случају ревизију је за заменика Државног правобраниоца, Сашу Станојевића потписао извеси „ББ“ чије својство није наведено, што значи да је ревизију изјавило лице које није овлашћено за подношење ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП.

На основу одредбе члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић